

novení tu jde — počítati a počítá s nimi i zákon, jak vidno z ustanovení § 196 odst. 7.

Z řečeného vyplývá, že žal. úřad jednal zcela ve shodě se zákonem, nevyhověl-li odvolání st-lovu ve příčině srážky pens. příspěvku.

Č. 7871.

Samospráva obecní. — Cesty: O ručení obce za škodu, kterou chodec utrpěl na veř. chodníku úrazem, způsobeným vadným stavem chodníku.

(Nález ze dne 12. dubna 1929 č. 7432.)

V ě c: Obec G. (adv. Dr. Artur Lasch z Prahy) proti ministerstvu vnitra (za zúč. stranu Terezii N. adv. Dr. Ludvík Krieg z Prahy) proti ministerstvu vnitra o náhradu škody dle § 37 ob. zř.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím byla v pořadí instančním stěžující si obec podle § 37 čes. obec. zřiz. uznána povinnou nahraditi Terezii N. škodu, kterou tato utrpěla 8. října 1924 úrazem přihodivším se jí na chodníku před domem čp. v obci G. Nař. rozhodnutí vychází ze skutkového předpokladu, že Terezie N. utrpěla dne 8. října 1924 úraz na chodníku před domem č., kterýžto chodník se nalézá na parcele č. kat. náležející k veř. statku obce G., a že tento úraz byl způsoben vadným stavem chodníku, t. j. trhlinou, která se již několik měsíců přede dnem úrazu na chodníku utvořila. V tom, že obec přes to závadný stav chodníku neodstranila resp. o odstranění jeho se nepostarala, shledává úřad zanedbání povinnosti obce dle § 28 bodu 3 čes. obec. zřiz., pečovati o udržování obecních silnic a cest a o bezpečnou a snadnou komunikaci na veř. cestách, kteréžto opomenutí zakládá ručení obce podle § 37 ob. zř.

O stížnosti uvážil nss toto:

Stížnost poukazuje především na to, že chodník, o nějž jde, byl samovolně zřízen majitelem domu č. ... a jím udržován, takže nebylo povinností obce udržovati chodník v dobrém stavu, a nemůže býti proto obec činěna zodpovědnou za jeho nedostatky. Tato námitka není však důvodnou.

Mezi stranami není sporu, že chodník byl zřízen na veř. uličním pozemku obce G. Povinnost obce, kterou jí ukládá § 28 č. 3 obec. zřiz., pečovati o udržování silnic a cest a o bezpečný a snadný provoz na nich, vztahuje se na veškeré cestní a uliční pozemky a zavazuje obec buď bezprostředně k tomu, aby sama udržovala silnice a cesty (ulice) v řádném, policejním předpisům odpovídajícím stavu, nebo — stihá-li povinnost je udržovati z nějakého speciálního právního titulu osoby třetí — aby tyto přidržela prostředky policejní moci, jež jsou jí k dispozici, k plnění této jejich povinnosti. Tím, že majitel domu zřídí samovolně na uličním pozemku chodník, neodnímá se tento zásahu a povinné péči obce, nýbrž má obec povinnost, jeli zřízení chodníku samo o sobě nebo jeho stav v rozporu s policejními předpisy, naléhati buď na jeho odstranění nebo vyspravení.

Dále poukazuje stěžující si obec na to, že jsou ostatní ulice a cesty v obci ještě v horším stavu než zmíněný chodník, na němž se úraz stal, takže trhlínu v něm nelze podle místních poměrů pokládati za závadu, že fin. prostředky obce nedovolují udržovati cesty v bezvadném stavu, a že to není ani nutným, protože místní obyvatelstvo jest skutečnému stavu veř. komunikací zvyklé. Všechny tyto okolnosti nepostačují však, aby vyloučily ručení obce.

Jest ovšem pravda, že nelze, pokud jde o stav veř. komunikací, klásti v malé venkovské obci stejné požadavky jako v městech s čilým pouličním ruchem; ale v malých obcích stihá podle § 28 č. 3 obec. zřiz. obec povinnost starati se o to, aby veř. cesty byly aspoň za normálních poměrů v takovém stavu, aby bezpečnost chodců nebyla ohrožována, a nemůže se obec této povinnosti vyhnouti poukazem na finanční oběti s tím spojené (§ 36 ob. zř.). V daném případě nejde ostatně vůbec o otázku fin. nákladu, neboť, byl-li chodník skutečně zřízen, jak obec tvrdí, majitelem domu samovolně, mohla obec splniti svou povinnost již tím, že byla by majiteli domu nařídila odstranění chodníku.

Že pak v daném případě zmíněný chodník, pokud jde o bezpečnost chodců, byl závadným, se nepopírá. Okolnost, že obec svým povinností, pokud jde o ostatní silnice a cesty, nedostála, nemůže ji ovšem zprostiti povinnosti ohledně zmíněného chodníku a ohledně ručení za škody vzniklé ze zanedbání této povinnosti. Za tohoto právního stavu nemůže býti vadou řízení, že nebylo zjištěno, v jakém stavu jsou ostatní cesty v obci.

Konečně poukazuje stížnost na to, že vinu na úrazu nese též zúčastněná strana sama, event. i majitelka domu č. . . . , uplatňuje tedy, že na úrazu jsou i jiné osoby spoluvinný. Tuto již v řízení adm. vznesenou námitku vyřídil žal. úřad výrokem, že politické úřady jsou pouze povolány, aby rozhodovaly o povinnosti obce k náhradě škody, nikoli však také o případné spoluvinně osob třetích, kteréžto otázky, i kdyby byly rozhodnými pro výši náhrady, patří na pořad práva soukromého. Proti tomuto výroku neformuluje stížnost žádné námitky, proč se nemohl nss zabývatí otázkou spoluviny zúčastněné strany a případně majitelky domu na úrazu ani námitkou vadného řízení s tím související (že nebylo zjištěno, kdy byl chodník zřízen, kdy v něm vznikly trhlíny a od kdy T. N. v domě čp. . . . bydlí).

Č. 7872.

Pozemková reforma: Stpů nemůže odepřítí svolení podle § 7 záb. zák. k prodeji části zabrané půdy — z důvodu, že prodávané pozemky jsou polohopisným plánem určeny k účelům stavebním, ale prodávají se k účelům těžby cihlářské hlíny.

(Nález ze dne 13. dubna 1929 č. 7491.)

Prejudikatura: Boh. A 7077/28.

Věc: Josef Jindřich K. v P. (adv. Dr. Jos. Josífko z Prahy) proti státnímu pozemkovému úřadu v Praze o svolení dle § 7 záb. zák.